

Byerne ser paa de statistiske Tabeller, hvor man regner ud, at en Gaardmand har, jeg tror gennemsnitligt 1,500 Kr. aarlig, saa siger man: Hvordan leyer han, og saa sammenligner man saadan en Mands Liv med den Maade, hvorpaa en københavnsk Familie, som har 1,500 Kr. aarlig til Raadighed, kan leve, og saa stiger der en ubehagelig Følelse op hos Københavneren. Han siger: Gaardmanden og jeg staa altsaa i Skat for det samme Beløb, men han lever rigtignok meget, meget bedre ude paa Landet. Dette er der jo ikke Tvivl om; de 1,500 Kr. ude paa Landet betyde meget mere, selv om man virkelig ikke har mere. Det, jeg her gerne vilde sige, er, at jeg tror, at Forskellen ikke saa meget ligger i, at man opgiver Indtægterne for lavt paa Landet i Forhold til de virkelige Pengeindtægter derude, som deri, at man lever med mindre Udgift og kan leve bedre med mindre Udgift end i Byerne. Det er altsaa egentlig mit Indtryk, at den Forskel i Levefoden, der findes paa Landet og i Byerne, er større end den, der angives i de Tal, vi regne med i Skattelovene, naar vi regne med et Fradrag paa 800 Kr. i København, 700 Kr. i Provinsbyerne og 600 Kr. paa Landet. Den væsentligste Forskel, tror jeg, ligger deri og ikke saa meget i den fejlagtige Ligning. Ganske vist maa jeg tilstaa, at jeg er fuldstændig overbevist om, at Ligningen er fejlagtigt udført; men det er den ogsaa i København, det er den ogsaa i Provinsbyerne. (Afbrydelse af *Schovelin*). Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds siger, at den er ikke fejlagtig i København. (*Schovelin*: Saa lidt, at det praktisk ikke spiller nogen Rolle!). Saa lidt, at det praktisk ikke spiller nogen Rolle? Jeg maa dog sige, at jeg tror, at det ærede Medlem har en alt for stor Tillid til de københavnske Skattemyndigheders Evne til at faa opklaret alle Formuer og Indtægter i København. Jeg tror, at overalt i Verden, i By og paa Land, blive baade Formuerne og Indtægterne noget lavere opgivne, end de i Virkeligheden ere; naar de skulle sættes i Skat. Det gælder ikke blot i Danmark, men det samme finder Sted i England med Indkomstkildebeskatningen, og ganske det samme er Tilfældet i Tyskland med den Formue- og Indkomstbeskatning, man har der. Der er ingen Tvivl om, at alt i alt opgives Formuer og Indtægter noget for lavt alle Vegne. Det er baade Tilfældet i Byerne og paa Landet, og ikke mindst gælder det efter mit Skøn de store For-

muer og Indtægter, og det baade i Byerne og paa Landet. For Landets Vedkommende vil jeg meget stærkt fremhæve dette, at jeg ikke tror, man ved de smaa Indkomster paa Landet gaar for lemfældigt frem. Jeg tror, at der kan man nogenlunde overskue Forholdene, fordi de ere simple og klare; det er Arbejdsindtægter, som ere nogenlunde let beregnelige Indtægter. Det er Indtægterne fra de større Ejendomme, de større Gaarde, Proprietærgaardene og Godserne, der blive forkert opgivne; der er det, det bliver saa overmaade vanskeligt at komme til Bunds i, hvor store Indtægterne i Virkeligheden ere. Naar jeg saa stærkt fremhæver, at der alle Vegne er en Forskel mellem de rigtige Tal og de opgivne Tal, kan jeg heller ikke se rettere, end at den Uret, der der begaas, ligger ganske klar paa eet Punkt. Det er nemlig i Forholdet mellem de faste Indtægter og de andre Indtægter. At de faste Indtægter opgives tilnærmelsesvis rigtigt, kan vel næppe betvivles, de Folk, der have de faste Indtægter, komme i meget høj Grad til at betale Skat af deres Indkomster.

Hvad derimod angaar de mere svingende, de mere svævende Indtægter, er det der, Vanskeligheden ligger, og det gælder baade i Byerne og paa Landet, og det er en Vanskelighed, som det er overmaade vanskeligt at komme ud over. Spørger man nu, om Fejlen er større paa Landet end i Byerne, staa vi i Virkeligheden saaledes, at ingen af os kan føre Bevis for nogen af Delene, men derimod kan man nok skønne; og skønner man nogenlunde rimeligt, tror jeg, det vil falde svært at bestride, at Fejlen er noget større paa Landet end i Byerne. De Opgørelser, som ere komne fra Statistisk Bureau i dets sidste Redegørelse, tyde noget i den Retning. Jeg skal ikke gennemgaa de enkelte af dem, det er kun Helhedsbilledet, der giver et Indtryk. Tager man det som Helhed, kan man ikke undgaa at faa en Fornemmelse af, at der paa Landet er en Tilbøjelighed til netop overfor Landbruget, det større Landbrugs Indtægter, at vise større Lemfældighed, end man gjorde oprindelig, og mere end velbegrundet er. Det synes mig uomtvisteligt. Jeg var enig i mange af de Bemærkninger, den ærede Ordfører for Flertallet (Jørgen Jensen) gjorde i Gaar om Spørgsmaalet i Almindelighed, men jeg kan ikke give ham Ret i de Forsøg, han gjorde paa helt at tage denne Anklage bort fra Skatteraadene og Skattemyndighederne paa Landet. Han gjorde opmærksom paa en Ting, nemlig